

Kilde: "Danmark – en historisk-topografisk beskrivelse" af L. Both 1871. (Bind 1 side 318).

Fejø Sogn bestaaer af Derne Fejø (Fæø), Skalo og Bæirø (Bathærø). Paa Fejø, der ligger c. 4000 Alen fra nærmeste Kyst paa Laaland og c. 1 $\frac{3}{4}$ Miil fra Vandholm, er Kirke og 2 Vindmøller samt de tvende Byer Vesterby og Østerby. Skalo, der har 3 Gaarde, ligger Nordvest for Fejø, skilt derafra ved det c. 7—800 Alen brede, men flade Skalo Sund. Bæirø ligger derimod c. 1 Miil Nordvest for Fejø. Paa Bæirø er der et 50 Fod høit Blinkfyrt af 6te Orden. Sognets Areal udgjør 3244 Tdr. Vand med 349 Tdr. Hff. Der gaaer altsaa i Gjennemsnit c. 9 $\frac{1}{2}$ Td. Vand paa Td. Hff.

Fra en Bugt, Raage Biig, Nord for Den til en anden Bugt, Dybet, mod Syd gaaer et lavt Drag, der før har været et Sund, som har deelt Den i tvende Dele, nemlig Fæø og Thymø. For at beherske denne Gjennemfart har der været anlagt en Borg i Nærheden af dette Drag, hvis Tomt, der kaldes Dragsbjerg, for faa Aar siden saaes omgiven af Bolde og Grave.

Both tager fejl når han påstår, at den ene del af øen blev kaldt Thymø.

Thymø, som betyder skum, var et ældre betegnelse for Femø i lighed med Fynnø og Tynnø.

I vikingetiden var vandstanden ca. 2 $\frac{1}{2}$ meter højere end i dag, så Fejø var dengang delt i 2 dele.